

Konrad Ociepka
ul Rodakowskiego 10
30-094, Kraków
Tel: 691063188
e-mail: ociekakonrad@gmail.com

DO KOMISJI WSPINACZKI WYSOKOGÓRSKIEJ POLSKIEGO ZWIĄZKU ALPINIZMU

Zwracamy się z uprzejmą prośbą o dofinansowanie naszego wyjazdu na Mont Blanc.

Skład:

Konrad Ociepka – KS Korona Kraków

Jędrzej Baranowski – KW Zakopane

Obaj uczestnicy wyjazdu są aktywnymi członkami swojego klubu, prezentują wysoki poziom sportowy i mają doświadczenie we wspinaczce wielowyciągowej oraz zimowej.

Termin:

4 tygodnie między początkiem lipca a końcem sierpnia 2013 roku.

Cel główny:

Divine Providence (7b, 900 m + grań Peuterey na szczyt MB):

Celem wyprawy jest przejście w jak najlepszym stylu drogi Divine Providence na Wielkim Filarze Narożnym (4243 m). Droga pokonuje 900 metrowe spiętrzenie filara, a następnie długim odcinkiem grani Peuterey wychodzi na szczyt Mont Blanc de Courmayeur (4748 m), skąd po 20 minutach dociera na szczyt Mont Blanc (4810 m). Drogę wytyczyli w 1984 roku Patrick Gabarrou oraz François Marsigny. W 1990 roku, po raz pierwszy klasycznie, przeszli ją Alain Ghersen i Thierry Renault. W tym samym roku Divine Providence przesolował Jean Christophe Lafaille, a dwa lata później samotnie i w zimie zrobił ją Alain Ghersen. Pierwszego przejścia OS dokonali w 2002 roku Szwajcarzy - Denis Burdet i Nicolas Zambetti. Od tamtej pory droga zyskała kilka przejść OS, a najszybsze przejście należy do Hiszpanów - Manu Córdoby i Oriola Baró - którzy w lipcu 2009 roku pokonali ją w niecałe 24 godziny(!).

Główne trudności techniczne sięgają stopnia 7b+, ale na ciąg składa się jeszcze 10 wyciągów w przedziale 6b-7a, z czego połowa to wyciągi siódmkowe. Dojście pod główne spiętrzenie filara to około 350 metrów w trudnościach V-6b, w nienajlepszej jakości skale. Po głównych trudnościach na szczyt formacji wyprowadza nas podobny, około 250 metrowy odcinek. Większość wspinaczki odbywa się w terenie wymagającym własnej asekuracji, ale w najtrudniejszych miejscach znajduje się trochę starych haków i innego pozostawionego sprzętu.

Oprócz trudnego klasycznego wspinania na powagę drogi wpływają jej długość, wysokość n.p.m oraz różnorodny charakter, który wymaga użycia dużej ilości sprzętu. Dodatkową trudność stanowi samo odnalezienie startu drogi oraz jej początkowego przebiegu.

PLAN WYPRAWY:

I ETAP - AKLIMATYZACJA

Pierwszy etap wyprawy zakłada dotarcie na odległość kilku godzin jazdy samochodem od rejonu, w którym znajduje się nasz cel aklimatyzacyjny i oczekiwanie na korzystne warunki w rejonie umożliwiającym aktywność wspinaczkową.

Ostateczny wybór celu aklimatyzacyjnego i, co za tym idzie, rejonu wspinaczkowego, w którym zatrzymamy się najpierw, nastąpi na samym początku wyjazdu i będzie uzależniony od panujących w tym czasie warunków atmosferycznych.

Najbardziej prawdopodobny plan aklimatyzacji zakłada powolne wyjście na szczyt Mont Blanc klasyczną drogą od strony włoskiej. W odległości około 200 kilometrów znajdują się jeden z najlepszych europejskich rejonów oferujących jednowyciągowe wspinanie na własnej asekuracji - Cedarese. Innym pomysłem jest oczekiwanie na warunki w jednym z licznych rejonów wspinaczkowych w Szwajcarii.

II ETAP - MIĘDZY AKLIMATYZACJĄ A GŁÓWNYM CELEM

Po skutecznej aklimatyzacji planujemy udać się na kilkudniowy odpoczynek. Jego ostateczna długość oraz miejsce pobytu będą zależeć od pogody. Rejon wspinaczkowy, który wybierzemy, musi znajdować się nie dalej niż kilka godzin jazdy samochodem od doliny Aosty. W grę znowu wchodzi Cedarese, Szwajcaria oraz, być może, Francja.

III ETAP - DIVINE PROVIDENCE

Zaaklimatyzowani, wypoczęci i z co najmniej 3 dniową dobrą prognozą pogody udamy się kolejką linową z La Palud na przełęcz Helbronner, skąd po około 3 godzinach osiągniemy schron Fourche. Nie wiemy jeszcze czy noc spędzimy w schronie, czy bezpośrednio pod ścianą, już po przekroczeniu przełęczy Moore. Chcielibyśmy zabrać w ścianę jak najmniej sprzętu, ale na pewno nie obędzie się bez butli gazowej oraz dwóch zestawów śpiwór-karimata na głowę. Dodatkowo, w dwóch plecakach znajdzie się po parze butów z rakami, po parze czekanów oraz trochę jedzenia i sprzęt osobisty (czołówki, telefony). Pierwszą część ściany planujemy pokonać z plecakami na plecach, a w głównych trudnościach zamierzamy je holować.

Przebieg i czas trwania samej wspinaczki będą zależeć od zastanych w ścianie warunków i trafności podejmowanych przez nas decyzji. Ewentualne miejsca biwakowe znajdują się pod i nad głównym spiętrzeniem Filara. Jediną drogą wycofu jest trawers górnym plateau Freneya do aluminiowego schronu Eccles (3850m).

Koszty (2 osoby):

===== PRZEJAZD =====

PALIWO (TAM I Z POWROTEM):

KRAKÓW- AOSTA - 3000 km

AOSTA - CEDARESE - 500 km

RAZEM - 3500 km X 7 L / 100 km X 5,30 = 1300 zł

WINIETY/BRAMKI:

AUSTRA (10-dniowa) 50 zł X 2 = 100 zł

CZECHY (10-dniowa) 60 zł X 2 = 120 zł

WŁOCHY (Brenner - Rovereto) 50 zł X 2 = 100 zł

RAZEM - 320 zł

===== JEDZENIE (2 OSOBY) =====

4 tygodnie X 200 zł = 800 zł

===== KOLEJKA La Palud - Helbronner (2 osoby) - 260 zł =====

===== BRAKUJĄCY SPRZĘT =====

ZESTAW MIKROCAMÓW METOLIUS TCU - 1200 zł

TRZY CAMY DO ZDUBLOWANIA - 650 zł

RAZEM - 1850 zł

KOSZT CAŁEGO WYJAZDU - OK. 4530 zł

Zasady finansowania:

- PZA: 1000 zł / osobę;

Dotychczasowe dofinansowania PZA:

Konrad Ociepka:

- End of Silence, Feuerhondl, 2010 r.;
- Voie Petit, Grand Capucin, 2011 r.;
- Taghia, Atlas 2012 r.;
- Pan Aroma, Dolomity, 2012 r.;
- El Nino, Yosemite, 2014 r.

Dziękujemy za rozpatrzenie naszej prośby.

Z taternickim pozdrowieniem,

Konrad Ociepka, Jędrzej Baranowski